

U S T A W A

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy o Służbie Celnej, ustawy o urządach i izbach skarbowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1404 oraz z 2014 r. poz. 486) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz. Urz. UE L 216 z 17.08.2010, str. 1);”;
- 2) w art. 8 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Informacja dotycząca podmiotu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, będąca przedmiotem albo wynikiem przeprowadzonej przez organ Służby Celnej analizy ryzyka, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz informacja uzyskana w sposób określony w art. 5-7, która na mocy przepisów odrębnych podlega ochronie, jest tajemnicą celną, z zastrzeżeniem ust. 8, i nie może być rozpowszechniana.”;
- 3) w art. 9 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 28 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne, ustawę z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin oraz ustawę z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych.

- 1) właściwość miejscową urzędów celnych oraz izb celnych do wykonywania zadań określonych w Kodeksie karnym skarbowym,
 - 2) właściwość miejscową wyznaczonych urzędów celnych do prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach o niektóre przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 133 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego
- mając na uwadze zapewnienie sprawnego wykonywania zadań Służby Celnej.”;
- 4) w art. 10:
- a) w ust. 3 uchyla się pkt 6,
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. W celu zapewnienia sprawnego i efektywnego wykonywania zadań, w szczególności nadzoru nad działalnością dyrektorów izb celnych i naczelników urzędów celnych oraz kształtowania polityki kadrowej i szkoleniowej w Służbie Celnej, Szef Służby Celnej może wydawać zarządzenia.”;
- 5) w art. 19 w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12-17 w brzmieniu:
- „12) dokonywanie poboru należności celnych, podatków, opłat i dopłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2;
 - 13) wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT;
 - 14) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok;
 - 15) wykonywanie zadań wierzyciela określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, 1166, 1342 i 1529);
 - 16) prowadzenie postępowania egzekucyjnego należności pieniężnych zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
 - 17) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 37, art. 38, art. 40 i art. 55 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289).”;

6) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędem w rozumieniu niniejszego rozdziału oraz rozdziałów 7-12 i 14 jest izba celna wraz z podległymi urzędami celnymi.”;

7) w art. 27 po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Na stanowisko zastępcy dyrektora izby celnej właściwego w sprawach organizacyjno-finansowych, logistycznych i technicznych może zostać powołany członek korpusu służby cywilnej spełniający kryteria, o których mowa w ust. 9 pkt 1-5 i 7-10. Przepis art. 28 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 28 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dobór kandydatów na stanowiska, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5-8, jest dokonywany w drodze rekrutacji, z zastrzeżeniem art. 29a, na którą składa się:”;

9) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w celu zapewnienia właściwej organizacji i funkcjonowania jednostki organizacyjnej Służby Celnej:

1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Szefa Służby Celnej, może przenieść dyrektora izby celnej, na takie samo stanowisko do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej;

2) Szef Służby Celnej może przenieść zastępcę dyrektora izby celnej albo naczelnika urzędu celnego, na takie samo stanowisko do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej;

3) Szef Służby Celnej może przenieść zastępcę naczelnika urzędu celnego, na takie samo stanowisko do innego urzędu;

4) dyrektor izby celnej może przenieść zastępcę naczelnika urzędu celnego na takie samo stanowisko do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej w ramach tego samego urzędu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepis art. 86 ust. 4, ust. 5 zdanie drugie i trzecie oraz ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w celu zapewnienia właściwej organizacji i funkcjonowania jednostki organizacyjnej, dyrektora izby celnej lub zastępcę dyrektora izby celnej, można przenieść czasowo na takie samo stanowisko, na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym, do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej. Przeniesienia dokonuje odpowiednio minister właściwy do spraw finansów publicznych albo Szef Służby Celnej.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w celu zapewnienia właściwej organizacji i funkcjonowania jednostki organizacyjnej, naczelnika urzędu celnego lub zastępcę naczelnika urzędu celnego, można przenieść czasowo na takie samo stanowisko, na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym, do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej. Przeniesienia dokonuje odpowiednio Szef Służby Celnej albo dyrektor izby celnej.

5. W okresie czasowego przeniesienia dyrektora izby celnej lub naczelnika urzędu celnego powierza się pełnienie obowiązków dyrektora izby celnej lub naczelnika urzędu celnego jednemu z jego zastępców. Powierzenia dokonuje odpowiednio minister właściwy do spraw finansów publicznych albo Szef Służby Celnej.

6. W okresie czasowego przeniesienia zastępcy dyrektora izby celnej lub zastępcy naczelnika urzędu celnego powierza się pełnienie obowiązków zastępcy dyrektora izby celnej lub zastępcy naczelnika urzędu celnego funkcjonariuszowi z korpusu oficerów Służby Celnej lub członkowi korpusu służby cywilnej. Powierzenia dokonuje odpowiednio Szef Służby Celnej albo dyrektor izby celnej.

7. Przepisu ust. 5 i 6 nie stosuje się w sytuacji, gdy na okres czasowego przeniesienia dyrektora izby celnej, naczelnika urzędu celnego lub ich zastępcy zostanie przeniesiony dyrektor izby celnej, naczelnik urzędu celnego lub ich zastępca z innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przeniesienie jest równoznaczne z odwołaniem ze stanowiska w jednostce organizacyjnej przed przeniesieniem i powołaniem na stanowisko w jednostce organizacyjnej, do której funkcjonariusz został przeniesiony.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeniesienie jest równoznaczne z powierzeniem pełnienia obowiązków na stanowisku w jednostce organizacyjnej, do której funkcjonariusz został przeniesiony. Przepis art. 86 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, stosuje się przepisy art. 91-93.”;

10) w art. 30:

a) w ust. 3 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) przestrzeganie przepisów z zakresu bezpieczeństwa zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa roślin i artykułów rolno-spożywczych, w zakresie należącym

do właściwości organów podległych ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Kontrole, o których mowa w ust. 3 pkt 9a, Służba Celna wykonuje w przejściach granicznych;”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, może określić, w drodze rozporządzenia:

1) zakres kontroli określonych w ust. 3 pkt 9a, które będą wykonywane przez Służbę Celną, mając na uwadze potrzebę wykonywania sprawnej i efektywnej kontroli oraz konieczność zapewnienia płynności ruchu na przejściach granicznych w celu zapewnienia bezpieczeństwa obszaru Unii Europejskiej;

2) sposób i warunki wykonywania przez organy Służby Celnej kontroli określonych w ust. 3 pkt 9a, uwzględniając specyfikę danego rodzaju kontroli oraz możliwości organów Służby Celnej.”;

11) w art. 34 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą działalności w tym zakresie, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące – zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;”,

12) w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Protokoły z czynności kontrolnych wykonywanych w miejscach, o których mowa w art. 36 ust. 2 i 3, są sporządzane w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub na żądanie podmiotu podlegającego kontroli, chyba że czynności te zostały udokumentowane w sposób określony w przepisach odrębnych.”;

13) tytuł Rozdziału 4 otrzymuje brzmienie: „Postępowanie audytowe, monitorowanie i urzędowe sprawdzenie”;

14) w art. 56 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, postępowanie audytowe kończy się wydaniem zezwolenia lub odmową jego wydania.”;

15) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Zezwolenie, na mocy którego podmiot nabył prawo, może być w każdym czasie na jego wniosek lub za jego zgodą uchylone lub zmienione przez organ Służby Celnej, który je wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiego zezwolenia i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes podmiotu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ Służby Celnej wydaje rozstrzygnięcie w sprawie uchylenia lub zmiany zezwolenia.”;

16) w art. 58:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie audytowe polega na identyfikacji, weryfikacji i ocenie poziomu ryzyka związanego z działalnością gospodarczą podmiotu w zakresie wymaganym do uzyskania zezwolenia.”,

b) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5-7 w brzmieniu:

„5) badaniu zgodności działalności podmiotu z przepisami prawa w zakresie wymaganym do uzyskania zezwolenia;

6) badaniu stosowania systemu zarządzania ewidencjami określonego w przepisach odrębnych;

7) ocenie stosowania standardów bezpieczeństwa i ochrony obrotu gospodarczego lub związanych z działalnością gospodarczą określonych w przepisach odrębnych w zakresie wymaganym do uzyskania zezwolenia.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zalecenia, o których mowa w ust. 5, organ Służby Celnej wydaje w formie postanowienia, w którym wyznacza podmiotowi termin na poinformowanie o podjęciu lub zamiarze podjęcia działań, a po upływie tego terminu wyznacza termin na wykonanie zaleceń, po upływie którego sprawdza ich wykonanie.”;

17) po art. 61 dodaje się art. 61a-61g w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Organ Służby Celnej prowadzi monitorowanie polegające na zarządzaniu ryzykiem związanym z działalnością posiadacza zezwolenia objętą zezwoleniem, w celu zapewnienia przez tego posiadacza spełniania warunków lub kryteriów uznanych przez organ Służby Celnej za spełnione w postępowaniu audytowym lub określonych w zezwoleniu.

2. W toku monitorowania organ Służby Celnej wykonuje czynności polegające na:

1) weryfikacji ryzyk i ich poziomów zidentyfikowanych w postępowaniu audytowym;

2) identyfikacji nowych ryzyk w działalności gospodarczej posiadacza zezwolenia mogących mieć wpływ na udzielone zezwolenie;

3) ocenie zidentyfikowanych ryzyk, określaniu ich poziomu i ich wpływu na udzielone posiadaczowi zezwolenie;

4) informowaniu posiadacza zezwolenia o stwierdzonych lub podejrzewanych zagrożeniach mogących mieć wpływ na udzielone mu zezwolenie;

5) występowaniu do posiadacza zezwolenia o informacje dotyczące sposobu zarządzania ryzykiem działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;

6) w uzasadnionych przypadkach występowanie do kontrahentów posiadacza zezwolenia o informacje związane z dokonywanymi z nim transakcjami gospodarczymi.

3. Organ Służby Celnej jest zobowiązany do:

1) współpracy z posiadaczem zezwolenia lub osobą przez niego wskazaną;

2) informowania posiadacza zezwolenia o osobie odpowiedzialnej za prowadzenie monitorowania;

3) informowania posiadacza zezwolenia o obowiązku przekazywania informacji mogących mieć wpływ na udzielone mu zezwolenie.

Art. 61b. 1. Organem właściwym do monitorowania jest organ Służby Celnej, właściwy ze względu na siedzibę posiadacza zezwolenia.

2. W przypadku dokonania przez organ Służby Celnej oceny ryzyka wskazującej na możliwość niespełniania warunków lub kryteriów wymaganych do wydania zezwolenia, organ ten może przeprowadzić czynności monitorowania w siedzibie i w miejscach wykonywania działalności przez posiadacza zezwolenia.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane na wniosek posiadacza zezwolenia w przypadku dokonania przez niego oceny ryzyka w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej objętej zezwoleniem, z której wynika możliwość niespełniania warunków lub kryteriów wymaganych do wydania zezwolenia, oraz gdy organ Służby Celnej uzna ich przeprowadzenie za zasadne.

Art. 61c. 1. Posiadacz zezwolenia jest obowiązany do:

1) zarządzania ryzykiem związanym z działalnością gospodarczą objętą zezwoleniem w sposób zapewniający spełnianie warunków lub kryteriów uznanych przez organ Służby Celnej w postępowaniu audytowym lub określonych w zezwoleniu;

2) przedstawiania, w terminach określonych przez organ Służby Celnej, informacji dotyczących sposobu zarządzania ryzykiem działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;

3) wskazania osoby odpowiedzialnej za współpracę z organem Służby Celnej w trakcie monitorowania;

4) pisemnego informowania o zmianach w działalności gospodarczej mogących mieć wpływ na spełnianie warunków lub kryteriów wymaganych do wydania zezwolenia lub w nim określonych;

5) udostępniania dokumentacji związanej z działalnością gospodarczą objętą zezwoleniem.

2. Posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przekazania organowi Służby Celnej informacji o ryzyku dotyczącym działalności gospodarczej objętej zezwoleniem oraz zgłaszania uwag do wyników monitorowania przeprowadzonego przez organ Służby Celnej.

Art. 61d. Do monitorowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 32, art. 33, art. 34 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 58 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz art. 63.

Art. 61e. W przypadku niewykonania przez posiadacza zezwolenia zaleceń, o których mowa w art. 58 ust. 5, organ Służby Celnej wszczyna postępowanie audytowe stosownie do art. 62.

Art. 61f. Czynności monitorowania dokumentuje się w formie pisemnej. Dokumentacja obejmuje informacje o spełnieniu lub niespełnieniu danego warunku lub kryterium przez posiadacza zezwolenia, jak również zalecenia dotyczące konieczności podjęcia przez niego działań w celu zapewnienia ich spełnienia oraz niewykonaniu zaleceń.

Art. 61g. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przeprowadzania czynności monitorowania,
- 2) sposób dokonywania przez organ Służby Celnej oceny ryzyka,
- 3) rodzaj i wzory dokumentów stosowanych w toku monitorowania

- uwzględniając potrzebę ujednoczenia wykonywania monitorowania przez organy Służby Celnej, zapewnienie rzetelności informacji gromadzonych w toku monitorowania oraz ujednoczenie dokumentów stosowanych przez organy Służby Celnej.”;

18) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 58-61 i art. 63 stosuje się odpowiednio w przypadku wszczęcia przez organ Służby Celnej na wniosek podmiotu lub z urzędu postępowania audytowego po wydaniu zezwolenia.”;

19) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot, przed rozpoczęciem działalności, przesyła właściwemu organowi Służby Celnej zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie dłuższej niż 3 miesiące – zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności.”;

20) w art. 65 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do wykonywania czynności monitorowania stosuje się przepisy rozdziałów 1, 3, 5, 6, 9, 10, 11, 14, 16 oraz 23 działu IV Ordynacji podatkowej.”;

21) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Funkcjonariusz służby stałej, po uzyskaniu pisemnej zgody kierownika urzędu, może ubiegać się o pracę w instytucjach Unii Europejskiej, jednostkach utworzonych przez Unię Europejską albo w organizacjach międzynarodowych.

2. Funkcjonariusza, którego kandydatura została zaakceptowana przez instytucję Unii Europejskiej, jednostkę utworzoną przez Unię Europejską albo organizację międzynarodową, kierownik urzędu oddelegowuje do pracy w tej instytucji, jednostce albo organizacji. Oddelegowanie funkcjonariusza następuje po uzyskaniu pisemnej informacji o zaakceptowaniu jego kandydatury przez instytucję Unii Europejskiej, jednostkę utworzoną przez Unię Europejską albo organizację międzynarodową.

3. Oddelegowanie następuje na czas wykonywania pracy. W trakcie oddelegowania funkcjonariuszowi przysługują świadczenia wynikające z ustawy, z wyjątkiem prawa do urlopów określonych w art. 138.

4. Wzajemne prawa i obowiązki funkcjonariusza i instytucji Unii Europejskiej lub jednostki utworzonej przez Unię Europejską albo organizacji międzynarodowej, do której został oddelegowany, określają przepisy obowiązujące w tej instytucji, jednostce albo organizacji międzynarodowej.

5. Okres oddelegowania funkcjonariusza wlicza się do okresu służby w Służbie Celnej.”;

22) po art. 89 dodaje się art. 89a w brzmieniu:

„Art. 89a. 1. Szef Służby Celnej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może oddelegować funkcjonariusza, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, do pełnienia służby na terytorium innego państwa w celu wykonania określonych zadań zleconych przez Szefa Służby Celnej. Przepis art. 91 stosuje się odpowiednio.

2. Funkcjonariuszowi oddelegowanemu do pełnienia służby na terytorium innego państwa w trakcie oddelegowania przysługują świadczenia wynikające z ustawy oraz:

1) związane z rozpoczęciem i zakończeniem służby na terytorium innego państwa, w drodze do kraju lub innego państwa w celu załatwienia spraw służbowych:

- a) diety na pokrycie kosztów wyżywienia,
- b) zwrot kosztów przejazdu,
- c) zwrot kosztów noclegu,
- d) zwrot kosztów przewozu bagażu;

2) ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania – w miejscu pełnienia służby na terytorium innego państwa;

3) zwrot udokumentowanych kosztów niezbędnego leczenia poniesionych na terytorium innego państwa, z wyłączeniem w szczególności kosztów zakupu leków, których nabycie za granicą nie było konieczne, kosztów zabiegów chirurgii plastycznej i kosmetycznych oraz kosztów nabycia protez ortopedycznych, dentystycznych lub okularów, z zastrzeżeniem ust. 4;

4) limit bezpłatnych rozmów telefonicznych.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są zwracane odpowiednio, na warunkach określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.

4. Zwrot kosztów leczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz jest uprawniony, na podstawie odrębnych przepisów, do leczenia za granicą lub gdy koszty jego leczenia są refundowane ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia.

5. W razie śmierci oddelegowanego funkcjonariusza na terytorium innego państwa, koszt transportu jego zwłok do kraju pokrywa Służba Celna.”;

23) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość przyznawanych świadczeń, o których mowa w art. 89a, uwzględniając koszty związane z pełnieniem służby przez funkcjonariusza na terytorium innego państwa.”;

24) w art. 102 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Badaniu psychofizjologicznemu, może być poddany także funkcjonariusz pełniący służbę w oddziale celnym granicznym oraz funkcjonariusz przewidziany do takiej służby.”;

25) w art. 104 w ust. 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 29a ust. 1 -3 i 4. oraz w art. 86 ust. 2 i 5;”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) trwałej utraty zdolności fizycznej lub psychicznej do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej przez komisję lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, jeżeli nie ma możliwości pełnienia służby przez funkcjonariusza na innym stanowisku odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych albo gdy funkcjonariusz odmawia przejścia na inne stanowisko;”;

26) w art. 105:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) powołania do innej służby państwowej, objęcia funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego, podjęcia pracy w instytucji Unii Europejskiej, w jednostce utworzonej przez Unię Europejską albo w organizacji międzynarodowej;”;

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na badanie lekarskie lub obserwację, o których mowa w art. 130 ust. 2, lub niepoddania się im, chyba że skierowanie do komisji lekarskiej nastąpiło na wniosek funkcjonariusza;”;

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w odniesieniu do funkcjonariusza oddelegowanego na podstawie art. 88 ust. 2.”;

27) w art. 106 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku niezgłoszenia się funkcjonariusza do służby – z upływem 7 dni od dnia:

- a) doręczenia decyzji o uchyleniu decyzji o zwolnieniu ze służby albo
- b) doręczenia decyzji o stwierdzeniu nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby, albo
- c) doręczenia prawomocnego wyroku sądu uchylającego decyzję o zwolnieniu ze służby albo orzeczenie dyscyplinarne o wydaleniu ze służby, albo
- d) zakończenia przez niego pracy w instytucji Unii Europejskiej, w jednostce utworzonej przez Unię Europejską albo w organizacji międzynarodowej, jeżeli w trakcie pracy pozostawał w stosunku służbowym.”;

28) w art. 108:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Okres pozostawania poza służbą, z zastrzeżeniem ust. 5, wlicza się do okresu służby, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Za okres pozostawania poza służbą funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo do urlopów, o których mowa w art. 138.”;

29) po art. 109 dodaje się art. 109a w brzmieniu:

„Art. 109a. 1. Kierownik urzędu, na wniosek funkcjonariusza zwolnionego ze służby w związku z powołaniem do innej służby państwowej, objęciem funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego podjęciem pracy w instytucji Unii Europejskiej, w jednostce utworzonej przez Unię Europejską albo w organizacji międzynarodowej, po zakończeniu pracy w tej instytucji, jednostce albo organizacji przywraca do służby tego funkcjonariusza.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz powinien złożyć w terminie 7 dni od dnia zakończenia pracy w instytucjach, jednostkach albo organizacjach, o których mowa w ust. 1.

3. Przepis art. 108 ust. 1, 2, 4 i 5 oraz art. 109 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

30) w art. 112:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dla celów rozliczania czasu służby:

1) przez dobę – należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której funkcjonariusz rozpoczyna służbę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby;

2) przez tydzień – należy rozumieć 7 kolejnych dni kalendarzowych, poczynając od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Funkcjonariuszowi przysługuje w każdym tygodniu prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku, z wyłączeniem funkcjonariusza pełniącego służbę w rozkładzie czasu, o którym mowa w ust. 10a.”,

c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celnej przez okres 24 godzin lub dłuższym, przysługuje co najmniej 8 godzin wypoczynku w ciągu doby.”;

31) w art. 113 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na stanowiska głównego księgowego, audytora wewnętrznego i radcy prawnego nie powołuje się funkcjonariusza.”;

32) po art. 125 dodaje się art. 125a w brzmieniu:

„Art. 125a. 1. Funkcjonariusz w czasie pełnienia służby w oddziałach celnych granicznych lub w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 66 ust. 3, nie może posiadać ani korzystać z prywatnych przenośnych urządzeń służących do komunikacji elektronicznej, które umożliwiają indywidualne porozumiewanie się na odległość, z wyjątkiem urządzeń, których posiadanie funkcjonariusz zgłosił przed każdym rozpoczęciem służby zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby podając równocześnie dane identyfikujące to urządzenie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych identyfikujących urządzenie, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie możliwości ustalenia funkcjonariusza zgłaszającego urządzenia.”;

33) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie albo powinowactwa pierwszego stopnia, a także osoby prowadzące wspólne gospodarstwo domowe, nie mogą pełnić służby albo być zatrudnione w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek podległości służbowej.”;

34) po art. 126 dodaje się art. 126a w brzmieniu:

„Art. 126a. 1. Funkcjonariusze oraz członkowie korpusu służby cywilnej i pracownicy odpowiednio pełniący służbę albo zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej są obowiązani do złożenia kierownikowi urzędu pisemnej informacji o zaistnieniu przesłanek określonych w art. 126.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności imię i nazwisko składającego informację, imię i nazwisko funkcjonariusza, członka korpusu służby cywilnej albo pracownika będącego jego małżonkiem, osobą pozostającą z nim w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa albo osobą prowadzącą z nim wspólne gospodarstwo domowe.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, należy złożyć bezzwłocznie po zaistnieniu przesłanek powodujących powstanie obowiązku złożenia informacji albo uzyskania wiedzy uzasadniającej złożenie takiej informacji.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 123 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami, uwzględniając zakres danych objętych informacją.”;

35) art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Art. 130. 1. O zdolności fizycznej i psychicznej funkcjonariusza do pełnienia służby orzekają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, o których mowa w ustawie z dnia ... o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz....).

2. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1:

1) z urzędu lub na jego wniosek – w celu ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pełnienia służby;

2) z urzędu – w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany poddać się badaniom zleconym przez komisję lekarską, o której mowa w ust. 1, w tym również badaniom specjalistycznym, psychologicznym i dodatkowym, a gdy zachodzi potrzeba - obserwacji w podmiocie leczniczym.

4. Skierowanie do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1, wydaje kierownik urzędu, w którym funkcjonariusz pełni służbę.

5. W sprawach dotyczących ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pełnienia służby oraz sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdział 1 i 4 oraz działu III i IV ustawy z dnia ...o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób i ułomności wraz z kategoriami zdolności do służby, na podstawie którego jest wydawane orzeczenie o stanie zdrowia, o zdolności lub niezdolności funkcjonariusza do pełnienia służby, uwzględniając potrzebę ustalenia w toku badania przez komisję lekarską przydatności i predyspozycji do służby z uwagi na charakter i warunki pełnienia tej służby.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza skierowania funkcjonariusza do komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, uwzględniając w szczególności potrzebę zawarcia w nim informacji niezbędnych do oceny zdolności fizycznej i psychicznej funkcjonariuszy do pełnienia służby.”;

36) w art. 131:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umundurowanie, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz otrzymuje do bezpłatnego korzystania. Składniki umundurowania są wyceniane w sposób bezwalutowy poprzez przypisanie im odpowiedniej ilości punktów przeliczeniowych. W przypadkach zwolnienia ze służby z przyczyn, o których mowa w art. 104 ust. 1 pkt 2-10 i pkt 12 oraz w art. 105 pkt 1, 2 i 5-10,

funkcjonariusz jest zobowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników – z wyłączeniem zwolnienia funkcjonariusza na podstawie art. 104 ust. 1 pkt 10 w związku z przejściem na emeryturę albo rentę.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory, kolory oraz rodzaje umundurowania,
- 2) wzory, kolory oraz rodzaje oznaczeń stopni służbowych i znaków identyfikacji osobistej funkcjonariuszy,
- 3) przypisanie składnikom liczby punktów przeliczeniowych,
- 4) tryb przydziału składników umundurowania,
- 5) wykaz składników umundurowania, za które przysługuje równoważnik pieniężny oraz wysokość tego równoważnika,
- 6) warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za składniki umundurowania oraz za okresowe czyszczenie umundurowania,
- 7) sposób noszenia poszczególnych rodzajów umundurowania, oznaczeń stopni służbowych oraz znaków identyfikacji osobistej,
- 8) przypadki, w których funkcjonariusz może zostać zwolniony z obowiązku wykonywania obowiązków służbowych w umundurowaniu,
- 9) sposób wyliczania równowartości pieniężnej składników umundurowania w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby

- uwzględniając we wzorach umundurowania wizerunek orła białego ustalony dla godła państwowego oraz biorąc pod uwagę zastosowanie określonego rodzaju umundurowania funkcjonariusza do realizowanych przez niego zadań.”;

37) w art. 141 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których funkcjonariuszowi może zostać udzielone wyróżnienie,
- 2) warunki, tryb i terminy udzielania wyróżnień

- uwzględniając w szczególności sposób i formę wyróżnienia oraz właściwość przełożonych w tych sprawach.”;

38) w art. 152 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku urlopu, o którym mowa w art. 138 ust. 1, 4, i 6, art. 139 i art. 141 ust. 1 pkt 2, funkcjonariusz otrzymuje uposażenie i inne świadczenia pieniężne należne na zajmowanym stanowisku służbowym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku:

- 1) niezdolności do służby z przyczyn uprawniających do świadczeń określonych w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przez okres określony w tych przepisach, z wyjątkiem przyczyn uprawniających do zasiłku chorobowego i opiekuńczego;
- 2) zwolnienia funkcjonariusza od pełnienia służby, w przypadkach określonych w przepisach prawa pracy dotyczących udzielania pracownikom zwolnień od pracy, za które pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia; w pozostałych przypadkach określonych w przepisach prawa pracy dotyczących udzielania pracownikom zwolnień od pracy funkcjonariusz nie zachowuje prawa do uposażenia.”;

39) po art. 152a dodaje się art. 152b-152i w brzmieniu:

„Art. 152b. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje uposażenie chorobowe.

2. Podstawę obliczenia uposażenia chorobowego stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem za wieloletnią służbę, dodatkiem za stopień służbowy, dodatkiem funkcyjnym na stanowisku kierowniczym lub samodzielny oraz dodatkiem za opiekę nad psem służbowym, przysługujące funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

3. Przy obliczaniu uposażenia chorobowego za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie chorobowe za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia chorobowego, którego wysokość określa art. 152d.

Art. 152c. 1. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od pełnienia służby z powodu:

- 1) choroby funkcjonariusza i innych przyczyn niezdolności do służby traktowanych na równi z niezdolnością do służby z powodu choroby, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych

z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159);

2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie w wieku, do ukończenia przez nie 8. roku życia w przypadku:

a) zaistnienia przyczyn, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,

b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki nad dzieckiem,

c) pobytu małżonka funkcjonariusza stale opiekującego się dzieckiem w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych;

3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14. roku życia;

4) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, dziadków, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;

5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów.

2. Zwolnienie od pełnienia służby w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 – przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

3. Przepis ust. 2 stosuje się bez względu na liczbę dzieci i innych członków rodziny wymagających opieki.

Art. 152d. 1. Funkcjonariusz otrzymuje uposażenie chorobowe w wysokości 80% podstawy, o której mowa w art. 152b ust. 2, w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim z powodów, o których mowa w art. 152c ust. 1 pkt 1-4.

2. Funkcjonariusz otrzymuje uposażenie chorobowe w wysokości 100% podstawy, o której mowa w art. 152b ust. 2, w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim z powodu, o którym mowa w art. 152c ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku, gdy zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od pełnienia służby z powodu:

1) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby;

2) choroby przypadającej w czasie ciąży.

3. Prawo do uposażenia chorobowego w wysokości 100% podstawy, o której mowa w art. 152b ust. 2, przysługuje również, gdy zwolnienie od pełnienia służby zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego czynu zabronionego w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego orzeczeniem wydanym przez uprawniony organ.

Art. 152e. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza zaświadczenie lekarskie wystawione zgodnie z przepisami art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym, że:

1) przyczynę niezdolności do pełnienia służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów dokumentuje zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;

2) dokumentem stanowiącym podstawę usprawiedliwienia nieobecności w służbie z powodu okoliczności określonych:

a) w art. 152c ust. 1 pkt 2 lit. a - jest pisemne oświadczenie funkcjonariusza,

b) w art. 152c ust. 1 pkt 2 lit. b i c - jest zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;

3) dokumentem stanowiącym podstawę usprawiedliwienia nieobecności w służbie w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jest decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć kierownikowi urzędu zaświadczenie lekarskie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć kierownikowi urzędu oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 152c ust. 1 pkt 2 lit. a, w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

4. Niedopełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 3, skutkuje uznaniem nieobecności w służbie za nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia, decyzji lub oświadczenia w terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 152f. 1. Prawdliwość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby, prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego, spełnienie wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz oświadczenie funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, może podlegać kontroli.

2. Kontrolę przeprowadzają:

- 1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;
- 2) kierownik urzędu – w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego i spełnienia wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz w zakresie oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a.

3. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalona data ustania niezdolności wcześniejsza niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, funkcjonariusz traci prawo do uposażenia chorobowego za okres od tej daty do końca zwolnienia.

4. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że oświadczenie funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, zostało złożone niezgodnie z prawdą, funkcjonariusz traci prawo do uposażenia chorobowego za cały okres zwolnienia.

5. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone nieprawidłowe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego, funkcjonariusz traci prawo do uposażenia chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

6. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone, że zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane, funkcjonariusz traci prawo do uposażenia chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

7. Kontrola prawidłowości wykorzystania zwolnień lekarskich polega na ustaleniu czy funkcjonariusz w okresie orzeczonej niezdolności do służby, w tym sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny, nie wykorzystuje zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego celem, a w szczególności czy nie wykonuje pracy zarobkowej.

8. Kontrola oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, polega na ustaleniu, czy zaistniały przyczyny, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

9. Kontrolę prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego oraz oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, przeprowadza osoba upoważniona przez kierownika urzędu.

10. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli, że funkcjonariusz wykonuje pracę zarobkową albo wykorzystuje zwolnienie lekarskie w inny sposób niezgodny z jego celem, osoba kontrolująca, o której mowa w ust. 9, sporządza protokół, w którym podaje na czym polegało nieprawidłowe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego.

11. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli, że oświadczenie funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, nie jest zgodne z prawdą, osoba kontrolująca, o której mowa w ust. 9, sporządza protokół.

12. Protokół przedstawia się funkcjonariuszowi w celu wniesienia do niego ewentualnych uwag. Wniesienie uwag funkcjonariusz potwierdza własnoręcznym podpisem.

13. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole oraz uwag, o których mowa w ust. 12, kierownik urzędu stwierdza utratę prawa do uposażenia chorobowego za

okres, o którym mowa w ust. 4 lub 5. Przepis stosuje się odpowiednio w przypadku zawiadomienia kierownika urzędu przez komisję lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w wyniku przeprowadzenia przez tę komisję kontroli o nieprawidłowościach w wykorzystaniu zwolnienia lekarskiego.

14. Od stwierdzenia utraty prawa do uposażenia, o którym mowa w ust. 13, funkcjonariusz może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do kierownika urzędu w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z tym stwierdzeniem.

15. Kontrola wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich polega na sprawdzeniu, czy zaświadczenie:

- 1) nie zostało sfałszowane;
- 2) zostało wydane zgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich.

16. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 15 pkt 1, zachodzi podejrzenie, że zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane, kierownik urzędu występuje do lekarza, który wystawił zaświadczenie lekarskie o wyjaśnienie sprawy.

17. W razie podejrzenia, że zaświadczenie lekarskie wydane zostało niezgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, kierownik urzędu występuje o wyjaśnienie sprawy do terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 152g. 1. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby potrącenie odpowiedniej części uposażenia następuje z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 152f ust. 3-6, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 152h. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim w pierwszej kolejności przeznaczają się na zwiększone składki na ubezpieczenia emerytalne, o których mowa w art. 16 ust. 1e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, 827, 983 i 1717), a w pozostałej części na

fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w Służbie Celnej, o którym mowa w art. 142 ust. 2.

Art. 152i. W zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy, do usprawiedliwiania nieobecności w służbie oraz udzielania funkcjonariuszom zwolnień od pełnienia służby stosuje się odpowiednio przepisy prawa pracy dotyczące sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy.”;

40) w art. 154 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby w związku z przejściem na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do służby, przysługuje prawo do nagrody jubileuszowej przed upływem okresu służby wymaganego do nabycia tego prawa, jeżeli w dniu zwolnienia ze służby do wymaganego okresu służby brakuje nie więcej niż 12 miesięcy.”;

41) w art. 155:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia, o którym mowa w art. 146, otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

2. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli funkcjonariusz w danym roku kalendarzowym pełnił służbę przez okres co najmniej 6 miesięcy kalendarzowych. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pełnienie służby przez co najmniej 6 miesięcy warunkujących nabycie prawa do nagrody rocznej nie jest wymagane w przypadku gdy funkcjonariusz w danym roku kalendarzowym:

- 1) korzystał z urlopu wychowawczego, urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego;
- 2) korzystał ze zwolnienia od wykonywania zajęć służbowych, z przyczyn, o których mowa w art. 185 § 2 lub art. 188 Kodeksu pracy;

- 3) korzystał ze zwolnienia od wykonywania zajęć służbowych w razie urodzenia się dziecka funkcjonariusza, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 298² Kodeksu pracy;
 - 4) korzystał ze zwolnienia od wykonywania zajęć służbowych z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”,
- c) w ust. 3:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) korzystania przez funkcjonariusza z urlopu bezpłatnego;”,
 - uchyla się pkt 2,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie zawieszenia funkcjonariusza w pełnieniu obowiązków służbowych w przypadkach, o których mowa w art. 103, chyba że:
- 1) w postępowaniu dyscyplinarnym funkcjonariusz został uniewinniony albo gdy postępowanie takie zostało umorzone wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niedopełnienia czynu;
 - 2) w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym funkcjonariusz został uniewinniony albo gdy takie postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego.”,
- e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:
- „8a. W przypadku pełnienia przez funkcjonariusza w roku kalendarzowym służby w różnych jednostkach organizacyjnych, nagrodę za cały okres służby w danym roku kalendarzowym wypłaca jednostka, w której funkcjonariusz pełni służbę w dniu wypłaty nagrody.
- 8b. Nagrodę roczną wypłaca się do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje nagroda.”,
- f) uchyla się ust. 9;
- 42) w art. 159 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku zagranicznych podróży służbowych realizowanych w ramach programów, projektów Unii Europejskiej lub umów twinningowych, będą miały

zastosowanie odpowiednio rozwiązania przewidziane w tych programach, projektach lub w umowach twinningowych.”;

43) art. 164 otrzymuje brzmienie:

„Art. 164. 1. W przypadku śmierci funkcjonariusza małżonkowi lub jego dzieciom uprawnionym do renty rodzinnej na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje odprawa pośmiertna.

2. W przypadku braku osób, o których mowa w ust. 1, odprawa pośmiertna przysługuje dorosłym dzieciom zmarłego funkcjonariusza, dzieciom przysposobionym i dzieciom przyjętym na wychowanie przez zmarłego funkcjonariusza.

3. W przypadku braku małżonka i dzieci oraz osób, o których mowa w ust. 2, odprawa pośmiertna przysługuje rodzicom funkcjonariusza.

4. Małżonek rozwiedziony oraz małżonek pozostający w separacji nie jest uprawniony do otrzymania odprawy pośmiertnej.

5. Osobom, o których mowa w ust. 1-3, przysługuje:

- 1) uposażenie należne za okres do dnia wygaśnięcia stosunku służbowego,
- 2) ekwiwalent za przysługujący do dnia wygaśnięcia stosunku służbowego urlop wypoczynkowy – nie więcej niż za ostatnie trzy lata,
- 3) świadczenie za przedłużony czas służby, o którym mowa w art. 112 ust. 9,
- 4) nagroda jubileuszowa określona w art. 154,
- 5) nagroda roczna, o której mowa w art. 155

- o ile nie zostały wypłacone funkcjonariuszowi; przepis ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

6. Wysokość odprawy pośmiertnej ustala się zgodnie z zasadami określonymi w art. 163 ust. 1-3.

7. Odprawę pośmiertną oraz świadczenia określone w ust. 5, dzieli się w częściach równych pomiędzy wszystkich uprawnionych.

8. W przypadku nieujawnienia osób, o których mowa w ust. 1-3, świadczenia określone w ust. 1 i 5 wchodzi w skład masy spadkowej.

9. Dokumentem uprawniającym do wypłaty odprawy pośmiertnej oraz świadczeń, o których mowa w ust. 5, jest zupełny akt zgonu.”;

44) w art. 168:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Notatkę, o której mowa w ust. 1, włącza się do akt osobowych i podlega ona zniszczeniu po upływie 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na wniosek sprawcy przewinienia dyscyplinarnego zniszczenie notatki, o której mowa w ust. 1, może nastąpić po upływie 3 miesięcy, licząc od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje kontrolę prawidłowości wykonywania zadań należących do zakresu działania dyrektorów izb skarbowych, naczelników urzędów skarbowych oraz kontrolę urzędów obsługujących te organy, a także kontrolę przestrzegania zasad etyki zawodowej, bezstronności i obiektywizmu działania pracowników izb skarbowych.”,

b) uchyla się ust. 1d:

c) uchyla się ust. 3,

d) w ust. 6:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do zadań naczelników urzędów skarbowych należy:”,

- po pkt 7a dodaje się pkt 7b i 7c w brzmieniu:

„7b) dysponowanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunkach bankowych urzędu obsługującego naczelnika urzędu skarbowego;

„7c) wspieranie podatników w prawidłowym wypełnianiu przez nich obowiązków podatkowych;”,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 i Nr 249, poz. 2104, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 858.

e) w ust. 6a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do zadań urzędów skarbowych należy:”,

f) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Kontrole, o których mowa w ust. 6 pkt 3, przeprowadza się na podstawie analizy ryzyka rozumianego jako prawdopodobieństwo wystąpienia naruszenia przepisów prawa. Kontrole mogą być również przeprowadzane niezależnie od rezultatów analizy ryzyka, o ile mają one charakter losowy.”,

g) w ust. 7:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do zadań dyrektorów izb skarbowych należy:”,

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zarządzanie ryzykiem zewnętrznym, w tym identyfikowanie obszarów zagrożeń mogących mieć wpływ na prawidłowość wypełniania obowiązków podatkowych;”,

h) po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7c w brzmieniu:

„7a. Naczelnik urzędu skarbowego wykonuje zadania przy pomocy urzędu skarbowego a dyrektor izby skarbowej przy pomocy izby skarbowej.

7b. W sprawach organizacyjno-finansowych, w tym z zakresu prawa pracy, izba skarbowa wraz z podległymi urzędami skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby skarbowej.

7c. Dyrektor izby skarbowej realizując zadanie, o którym mowa w art. 5 ust. 7 pkt 1a, może wykorzystywać dane, którymi dysponują naczelnicy urzędów skarbowych, z uwzględnieniem przepisów regulujących dostęp do danych stanowiących tajemnice prawnie chronione.”;

2) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Pracownicy izb skarbowych realizujący zadania w zakresie określonym w art. 5 ust. 6 i 6a w urzędach skarbowych podlegają naczelnikom tych urzędów.

2. Dyrektorzy izb skarbowych nie mogą wydawać poleceń pracownikom tych izb w indywidualnych sprawach w zakresie realizowanych zadań określonych w art. 5 ust. 6 i 6a.

3. W przypadku spraw organizacyjno-finansowych z zakresu prawa pracy, w odniesieniu do pracowników izb skarbowych wykonujących zadania określone w art. 5

ust. 6 i 6a jest wymagana zgoda naczelnika urzędu skarbowego, któremu podlega ten pracownik, w przypadku:

- 1) zmiany warunków pracy i płacy;
 - 2) rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem przez pracodawcę;
 - 3) przeniesienia do innego urzędu w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.³⁾);
- 3) w art. 8b w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Pracownicy izb skarbowych będący pracownikami służby cywilnej są obowiązani corocznie, w terminie do 15 maja składać oświadczenie majątkowe. ”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183) art. 268a otrzymuje brzmienie:

„Art. 268a. Organ administracji publicznej może w formie pisemnej upoważniać pracowników obsługujących ten organ do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) egzekutorze - rozumie się przez to pracownika obsługującego organ egzekucyjny uprawnionego do dokonywania czynności egzekucyjnych;”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„ 9) poborcy skarbowym - rozumie się przez to pracownika obsługującego organ egzekucyjny uprawnionego do dokonywania czynności egzekucyjnych w egzekucji obowiązku o charakterze pieniężnym;”;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706, z 2011 r. Nr 82, poz. 451, Nr 185, poz. 1092 i Nr 201, poz. 1183 oraz z 2012 r. poz. 1544.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 1289 oraz z 2014 r. poz. 379.

2) w art. 5 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez naczelnika urzędu celnego decyzji, postanowień lub mandatów karnych oraz z przyjętych przez naczelnika urzędu celnego zgłoszeń celnych, deklaracji, informacji o opłacie paliwowej albo informacji o dopłatach - właściwy dyrektor izby celnej.”;

3) w art. 107 w § 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pracownicy obsługujący organ egzekucyjny, ich małżonkowie i dzieci, a jeżeli w danej miejscowości jest więcej organów egzekucyjnych - także pracownicy tych innych organów;”;

4) w art. 111d w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy obsługujący organ egzekucyjny,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 768, z późn. zm.⁵⁾) w art. 18 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpłacić pobrany podatek na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na siedzibę płatnika wykonuje swoje zadania, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek, a także przekazać w tym terminie deklarację o wysokości pobranego i wpłaconego przez płatnika podatku, według ustalonego wzoru, wraz z informacją o kwocie podatku należnego poszczególnym gminom;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) urząd skarbowym – oznacza to urząd skarbowy, przy pomocy którego odpowiednio właściwy dla podatnika lub płatnika naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania;”;

2) w art. 34:

a) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 85, poz.458, Nr 149, poz.887 i Nr 171, poz.1016 oraz z 2013 r. poz. 692 i 1036.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312 i 598.

„Organy rentowe są obowiązane, w terminie do końca lutego, po upływie roku podatkowego, sporządzić i przekazać roczne obliczenie podatku, według ustalonego wzoru, podatnikom uzyskującym dochód z emerytur i rent, rent strukturalnych, rent socjalnych, świadczeń przedemerytalnych, zasiłków przedemerytalnych i nauczycielskich świadczeń kompensacyjnych oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego właściwy według miejsca zamieszkania naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania; obowiązek ten nie dotyczy podatników: ”,

b) w ust 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy organ rentowy nie jest obowiązany do dokonania rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w ust. 7, sporządza w terminie do końca lutego, po upływie roku podatkowego, imienną informację o wysokości uzyskanego dochodu, według ustalonego wzoru, i w tym samym terminie przekazuje podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania. a w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.”,

c) w ust. 12 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Pobraną różnicę płatnicy wpłacają na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby płatnika wykonuje swoje zadania, łącznie z zaliczkami za te miesiące.”;

3) w art. 35 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Płatnicy stypendiów, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 40b, są obowiązani w terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym sporządzić informację o wysokości wypłaconego stypendium, według ustalonego wzoru, i przekazać ją podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania, z zastrzeżeniem art. 37.”;

4) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Roczne obliczenie podatku, o którym mowa w ust. 1, płatnicy sporządzają w terminie do końca lutego po upływie roku podatkowego i w tym samym terminie przekazują podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika wykonuje swoje zadania, a w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania.”,

b) w ust. 4 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„Pobraną różnicę płatnicy wpłacają na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego właściwy dla płatnika naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania, łącznie z zaliczkami za te miesiące.”;

5) w art. 38:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Płatnicy, o których mowa w art. 31 i 33-35, przekazują, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, kwoty pobranych zaliczek na podatek w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, wykonuje swoje zadania, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 31 i 33-35, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, wykonuje swoje zadania, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczną deklarację, według ustalonego wzoru.”;

6) w art. 39:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 31, art. 33 i art. 35, w przypadku gdy nie dokonują rocznego obliczenia podatku, są obowiązani przekazać podatnikowi i urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania

podatnika, wykonuje swoje zadania, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania - imienne informacje sporządzone według ustalonego wzoru, z zastrzeżeniem ust. 5.”,

b) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli obowiązek poboru przez płatników, o których mowa w art. 31, art. 33 i art. 35, zaliczek na podatek ustał w ciągu roku, płatnicy na pisemny wniosek podatnika, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku, są obowiązani do sporządzenia i przekazania podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania, lub urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania, imiennej informacji, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej są obowiązane, w terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym, przesłać podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania - imienne informacje o wysokości dochodu, o którym mowa w art. 30b ust. 2, sporządzone według ustalonego wzoru.

4. Na pisemny wniosek podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, w związku z zamiarem opuszczenia przez niego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku, jest obowiązany do sporządzenia i przesłania podatnikowi i urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania - informacji, o której mowa w ust. 3.”;

7) w art. 42:

a) ust. 1, 1a i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Płatnicy, o których mowa w art. 41, przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek oraz kwoty zryczałtowanego podatku w terminie do dnia 20 miesiąca

następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki (podatek) - na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Jednakże w przypadku, gdy podatek został pobrany zgodnie z art. 30a ust. 2a, płatnicy, o których mowa w art. 41 ust. 10, przekazują kwotę tego podatku na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania.

1a. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 41, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, wykonuje swoje zadania; a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczne deklaracje, według ustalonego wzoru. Jednakże roczne deklaracje dotyczące podatku pobranego zgodnie z art. 30a ust. 2a, płatnicy, o których mowa w art. 41 ust. 10, przesyłają do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania. Przepis art. 38 ust. 1b stosuje się odpowiednio.

2. W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa:

- 1) w art. 3 ust. 1, oraz urzędów skarbowych przy pomocy których naczelnicy urzędów skarbowych właściwi według miejsca zamieszkania podatnika, wykonują swoje zadania - imienne informacje o wysokości dochodu, o którym mowa w art. 41 ust. 1, sporządzone według ustalonego wzoru;
 - 2) w art. 3 ust. 2a, oraz urzędów skarbowych, przy pomocy których naczelnicy urzędów skarbowych właściwi w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonują swoje zadania - imienne informacje sporządzone według ustalonego wzoru, również gdy płatnik w roku podatkowym sporządzał i przekazywał informacje w trybie przewidzianym w ust. 4.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na pisemny wniosek podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, płatnik, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku, jest obowiązany do sporządzenia i przesłania podatnikowi i urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania - imiennej informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2.";

8) art. 42a otrzymuje brzmienie:

„Art. 42a. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują wypłaty należności lub świadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 1, z wyjątkiem dochodów (przychodów) wymienionych w art. 21, art. 52, art. 52a i art. 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku, od których nie są obowiązane pobierać zaliczki na podatek lub zryczałtowanego podatku dochodowego, są obowiązane sporządzić informację według ustalonego wzoru o wysokości przychodów i w terminie do końca lutego następnego roku podatkowego przekazać podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania; a w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a, urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania.";

9) w art. 42c w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania.";

10) w art. 42e ust. 4-6 otrzymują brzmienie:

„4. Kwoty pobranych zaliczek na podatek płatnik przekazuje w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki - na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, wykonuje swoje zadania; a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby.

5. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnik jest obowiązany przesłać do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika, wykonuje swoje zadania; a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca

prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby, roczną deklarację, według ustalonego wzoru. Przepis art. 38 ust. 1b stosuje się odpowiednio.

6. W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnik jest obowiązany przekazać podatnikowi i do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania; a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania - imienne informacje sporządzone według ustalonego wzoru. ";

11) w art. 44:

a) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Miesięczne zaliczki obliczone w sposób określony w ust. 1c i 1e podatnik jest obowiązany wpłacać, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania, w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym uzyskał dochód, a za grudzień - w terminie złożenia zeznania podatkowego.”,

b) ust. 3f otrzymuje brzmienie:

„3f. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, opodatkowani na zasadach określonych w art. 30c, są obowiązani wpłacać na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania, zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonym zgodnie z art. 30c, a sumą należnych zaliczek za poprzednie miesiące, z uwzględnieniem art. 27b.”,

c) ust. 3h otrzymuje brzmienie:

„3h. Podatnicy, o których mowa w ust. 3f, będący małymi podatnikami oraz podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej mogą wpłacać na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wykonuje swoje zadania, zaliczki kwartalne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku, obliczonym zgodnie z art. 30c, a sumą należnych zaliczek za poprzednie kwartały, z uwzględnieniem art. 27b. Przepis art. 22k ust. 11 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.⁷⁾) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 lit. a w zakresie podatku akcyzowego lub podatku od wydobycia niektórych kopalin, wierzycielem obowiązków wynikających z tej decyzji jest właściwy dyrektor izby celnej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) urzędzie skarbowym – oznacza to urząd skarbowy przy pomocy którego właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania;”;

2) w art. 26:

a) w ust. 1b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3, są uzyskiwane od zleceniodawców zagranicznych, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przed wyjściem statku z portu polskiego wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego, według siedziby Morskiej Agencji naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania, należny podatek obliczony od przychodu z tytułu wywozu ładunku i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim. ”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1, 2-2b pobrano podatek, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, wykonuje swoje zadania; a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została płatnikowi ujawniona w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 4a pkt 15 - na rachunek

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 362 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 628 i 1145.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 613, 888, 1012, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40, 312 i 598.

urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania. Płatnicy są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w:",

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Na pisemny wniosek podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, płatnik, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku, jest obowiązany do sporządzenia i przesłania podatnikowi oraz urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje zadania - informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2.”,

d) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6 i 8, spółka przejmująca, nowo zawiązana lub powstała w wyniku przekształcenia jest obowiązana jako płatnik, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić podatek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, wykonuje swoje zadania; a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została płatnikowi ujawniona w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 4a pkt 15 - na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, wykonuje swoje zadania.”;

3) w art. 26a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W terminie do końca pierwszego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek zapłaty podatku, płatnicy, o których mowa w art. 26, i podatnicy, o których mowa w art. 22 ust. 4b, art. 25a oraz art. 26 ust. 1b i 4, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, wykonuje swoje zadania; a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 - do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, roczne deklaracje sporządzone według ustalonego wzoru.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, z późn. zm.⁹⁾) w art. 37o w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej, na której rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu zapłaty akcyzy.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 140ad w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie późniejszym – w formie przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, a w przypadku poboru kaucji przez organy celne na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej określonej w przepisach odrębnych; koszty przelewów ponosi obowiązany podmiot.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 130 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pracownik urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszałkowskiego, izby skarbowej, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego, izby celnej, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których:”;

2) w art. 143 w § 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) pracownikom obsługującym naczelnika urzędu skarbowego - przez naczelnika urzędu skarbowego;

2) pracownikom obsługującym dyrektora izby skarbowej – przez dyrektora izby skarbowej;”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 433, 843, 1543 i 1646.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 700 i 991 i 1446 oraz z 2014 r. poz. 312, 486 i 529.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342, 1529, 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1313 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183.

3) w art. 144 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Organ podatkowy doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, przez pracowników obsługujących organ podatkowy lub przez osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów.”;

4) w art. 283 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) naczelnika urzędu skarbowego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu skarbowego pracownikom izby skarbowej obsługującej tego naczelnika;”;

5) w art. 294 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracownicy izb skarbowych;”;

6) w art. 305c § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić pracowników izb skarbowych i urzędów kontroli skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, 1623, 1650 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokości składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe wyrażone są w formie stopy procentowej, jednakowej dla wszystkich ubezpieczonych, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 1a.”;

2) w art. 16:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek, z zastrzeżeniem ust. 1e.”,

b) po ust. 1d dodaje się ust. 1e w brzmieniu:

„1e. Składki na ubezpieczenie emerytalne funkcjonariuszy Służby Celnej za okres niezdolności do służby z powodu:

1) choroby funkcjonariusza Służby Celnej i innych przyczyn niezdolności do służby traktowanych na równi z niezdolnością do służby z powodu choroby, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o

świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,

- 2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia przez nie 8. roku życia w przypadku:
 - a) zaistnienia przyczyn, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
 - b) porodu lub choroby małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki nad dzieckiem,
 - c) pobytu małżonka funkcjonariusza, stale opiekującego się dzieckiem, w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych,
- 3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka funkcjonariusza, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14. roku życia,
- 4) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki

- finansują z własnych środków, w wysokości 9,76% podstawy wymiaru ubezpieczeni i w wysokości 14,64% podstawy wymiaru płatnicy składek.”;

3) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 19,52% podstawy wymiaru – na ubezpieczenie emerytalne, z zastrzeżeniem ust. 1a, 3 i 4;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stopa procentowa składki na ubezpieczenie emerytalne funkcjonariuszy Służby Celnej za okres niezdolności do służby, o którym mowa w art. 16 ust. 1e, wynosi 24,4% podstawy wymiaru.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) urząd skarbowy – oznacza urząd skarbowy, przy pomocy którego właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania.”;

2) w art. 12 ust. 10b otrzymuje brzmienie:

„10b. Ryczałt od przychodu, o którym mowa w ust. 10, jest płatny bez wezwania w terminie, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lub 1a, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, wykonuje swoje zadania.”;

3) w art. 21:

a) w ust. 1g wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych dotyczący okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 1d i 1e, w danym roku podatkowym, podatnik jest obowiązany obliczyć i wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania, po wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, w terminie:”;

b) ust. 1h otrzymuje brzmienie:

„1h. Jeżeli wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje w ostatnim miesiącu roku podatkowego, ryczałt od przychodów ewidencjonowanych dotyczący okresu zawieszenia, o którym mowa w ust. 1d i 1e, w danym roku podatkowym, podatnik jest obowiązany obliczyć i wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wykonuje swoje zadania - w terminie, o którym mowa w ust. 2. W tym samym terminie ryczałt od przychodów ewidencjonowanych są obowiązani obliczyć i wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadanie, podatnicy, o których mowa w ust. 1a,

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 263, poz. 2619, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1588, z 2008 r. Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1541, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 28, poz. 146, Nr 75, poz. 473, Nr 219, poz. 1442 i Nr 226, poz. 1478, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 764, z 2012 r. poz. 1529 i 1540 oraz z 2014 r. poz. 223.

jeżeli wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje w ostatnim kwartale roku podatkowego.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.¹³⁾) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Służba Celna może wykonywać kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414) w art. 94 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przelewu na wyodrębniony rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie kary, a w przypadku poboru kaucji przez organy celne na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej określonej w przepisach odrębnych; koszty przelewów ponosi zobowiązany podmiot.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 102 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Służba Celna może wykonywać kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278) w art. 3 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Służba Celna może wykonywać kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.”.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz.1217, Nr 171, poz.1225 i Nr 208, poz.1541, z 2007 r. Nr 176, poz.1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1346 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 131, poz. 206 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 120, poz. 690.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2011 r. Nr 54, poz. 278, Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016, z 2012 r. poz. 1512 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 455.

Art. 18. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) urząd skarbowy – rozumie się przez to urząd skarbowy, przy pomocy którego właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania;”.

Art. 19. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. z 2013 r. poz. 727 i 1149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu celnego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.”;

2) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Zlecenia płatnicze na rzecz organów celnych mogą być składane również w formie dokumentu elektronicznego przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez banki lub innego dostawcę usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.¹⁶⁾), uprawnionego do przyjmowania zleceń płatniczych albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub innym dostawcą usług płatniczych przyjmującym zlecenie.

2. Zlecenie płatnicze, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać dane identyfikujące wpłacającego oraz powinno wskazywać tytuł wpłaty, przy czym niepodanie lub błędne podanie tych informacji stanowi podstawę do odmowy realizacji wpłaty gotówkowej lub polecenia przelewu.

3. Rozliczanie płatności na rzecz organów celnych następuje poprzez międzybankowy system rozliczeń elektronicznych w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków międzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.”;

3) w art. 70 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2013 r. poz. 1036 i 1271.

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, izbę celną lub izby celne, na rachunek bankowy których dokonuje się wpłaty kwot z tytułu należności przywozowych lub wywozowych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty z tytułu zwrotu należności przywozowych lub wywozowych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu tych należności.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 511) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy żegludowi są obowiązani za każdy miesiąc roku podatkowego obliczać podatek tonażowy w sposób określony w art. 5 ust. 4 i wpłacać bez wezwania do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku tonażowego wykonuje swoje zadania, w terminie do 20 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za miesiąc grudzień – w terminie złożenia zeznania.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz.1033, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2014 r. poz. 29) w art. 37 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek urzędu skarbowego przy pomocy którego Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście wykonuje swoje zadania;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i ust. 8 oraz w art. 82 ust. 1, 2 i 2e, są naczelnik urzędu celnego, któremu została złożona deklaracja podatkowa dla tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby celnej.”.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1342 i 1456, oraz z 2013 r. Nr 939, 1231 i 1645.

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Dyrektor właściwej izby celnej dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy, na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając liczbę podatników prowadzących działalność na danym obszarze,

2) właściwą izbę celną lub właściwe izby celne, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu zapłaty akcyzy, przedpłat akcyzy i wpłat dziennych, oraz z którego rachunku bankowego dokonuje się wypłaty kwot z tytułu zwrotu akcyzy, a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie

- uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu akcyzy.”;

2) w art. 15:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dyrektor właściwej izby celnej dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu:

- 1) kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
- 2) kwoty na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy,
- 3) należności za legalizacyjne znaki akcyzy,
- 4) należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszone o koszty ich wytworzenia

- na wniosek organu podatkowego, który odpowiednio wydał decyzję o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy lub wydał upoważnienie do odbioru znaków akcyzy w razie wystąpienia strat lub zwrotu tych znaków akcyzy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także

terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;

2) właściwą izbę celną lub właściwe izby celne, na których rachunek bankowy lub z którego rachunku bankowego dokonuje się odpowiednio::

a) wpłaty

- kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
- kwoty na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy,
- należności za legalizacyjne znaki akcyzy

b) wypłaty z tytułu zwrotu kwot lub należności, o których mowa w lit. a, oraz należności, o których mowa w ust. 1a pkt 4,

a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego rozliczania kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy i należności za legalizacyjne znaki akcyzy.”;

3) w art. 31 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.”;

4) w art. 107 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu celnego, któremu została złożona deklaracja podatkowa dla tej akcyzy lub zgłoszenie celne, w którym została obliczona i wykazana kwota tej akcyzy, lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, z tytułu ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem był ten samochód osobowy i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby celnej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 77 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 779 oraz z 2013 r. poz. 1036.

- 1) wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie podatku od gier, oraz terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając liczbę podatników prowadzących działalność na danym obszarze,
 - 2) właściwą izbę celną lub właściwe izby celne, na których rachunek bankowy dokonuje się zapłaty podatku od gier, wpłat dziennych, dopłat i kar pieniężnych lub wpłaty niektórych opłat, o których mowa w art. 68 ust. 1, a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie
- uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru podatku od gier, wpłat dziennych, dopłat i kar pieniężnych oraz opłat.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) urzędy celne lub urząd celny i izby celne lub izbę celną, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie podatku, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając gospodarcze potrzeby podatników,
 - 2) właściwą izbę celną lub właściwe izby celne, na których rachunek bankowy dokonuje się zapłaty podatku, oraz określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie
- uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru tego podatku.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289) w art. 95 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zaktualizowany tytuł wykonawczy powinien zawierać imię i nazwisko oraz określenie stanowiska służbowego pracownika obsługującego organ egzekucyjny.”.

Art. 26. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa na lata 2015-2024 wynosi 2.650 tys. zł, z tym, że w roku:

- 1) 2015 r. – 265 tys. zł;
- 2) 2016 r. – 265 tys. zł;
- 3) 2017 r. – 265 tys. zł;

- 4) 2018 r. – 265 tys. zł;
- 5) 2019 r. – 265 tys. zł;
- 6) 2020 r. – 265 tys. zł;
- 7) 2021 r. – 265 tys. zł;
- 8) 2022 r. – 265 tys. zł;
- 9) 2023 r. – 265 tys. zł;
- 10) 2024 r. – 265 tys. zł.

2. Organem monitorującym wykorzystanie limitów wydatków określonych w ust. 1, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych, który monitoruje wykorzystanie rocznych limitów wydatków, dokonując przynajmniej dwa razy w roku, według stanu na koniec każdego półrocza, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok.

3. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadających proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego półrocza zostanie przekroczona o co najmniej o 25%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na limitowaniu liczby udzielanych świadczeń poprzez ograniczenie liczby osób delegowanych do pełnienia służby na terytorium innego państwa.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 27. Funkcjonariusze celni, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pełnili służbę na stanowisku głównego księgowego, audytora wewnętrznego albo radcy prawnego, zachowują dotychczasowy status funkcjonariusza celnego.

Art. 28. Funkcjonariusze celni, członkowie korpusu służby cywilnej oraz pracownicy którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pełnili służbę albo byli zatrudnieni w Służbie Celnej, są zobowiązani do złożenia, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pisemnej informacji o pełnieniu służby albo zatrudnieniu w Służbie Celnej przez osoby, o których mowa w art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Przepis art. 123 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 29. Dotychczas stosowane kategorie zdolności do pełnienia służby na określonym stanowisku służbowym, zawarte w przepisach wydanych na podstawie art. 130 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, ulegają zmianie w ten sposób, że kategorie „Z” i „N” stają się kategorią „B” w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia ...o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 30. Funkcjonariusz celny przebywający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na zwolnieniu lekarskim otrzymuje uposażenie za czas przebywania na tym zwolnieniu na dotychczasowych zasadach do czasu upływu terminu określonego w zaświadczeniu lekarskim.

Art. 31. Nagrody roczne za rok 2014 wypłaca się w wysokości oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 32. 1. Znosi się komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przed komisjami lekarskimi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym zebrana w toku postępowań dokumentacja, zostaną przekazane komisjom lekarskim podległym ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, o których mowa w ustawie z dnia ... o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; wszystkie podjęte w dotychczasowym postępowaniu czynności pozostają w mocy.

Art. 33. Do spraw określonych w art. 88 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 34. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 58 ust. 7, art. 90, art. 130 ust. 3, art. 131 ust. 4 oraz art. 141 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 58 ust. 7, art. 90, art. 130 ust. 6, art. 131 ust. 4 oraz art. 141 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 35. Upoważnienia wydane pracownikom urzędów skarbowych przez naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 143 § 2 pkt 1 oraz art. 283 § 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 11, zachowują ważność.

Art. 36. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji urzędów skarbowych oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie urzędów skarbowych stają się mieniem odpowiednio w dyspozycji lub w trwałym zarządzie właściwych miejscowo izb skarbowych.

Art. 37. Należności i zobowiązania podległych urzędów skarbowych w sprawach organizacyjno – finansowych, w tym z zakresu prawa pracy, stają się należnościami i zobowiązaniami właściwej miejscowo izby skarbowej.

Art. 38. Postępowania w sprawach organizacyjno-finansowych, w tym z zakresu prawa pracy, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez naczelników urzędów skarbowych będą prowadzone przez właściwych miejscowo dyrektorów izb skarbowych.

Art. 39. 1. Komisje dyscyplinarne utworzone w urzędach skarbowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają likwidacji.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzą komisje dyscyplinarne właściwych izb skarbowych.

Art. 40. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach organizacyjno-finansowych, w tym z zakresu prawa pracy, przejmują właściwi miejscowo dyrektorzy izb skarbowych.

Art. 41. 1. Postępowania prowadzone przez naczelników urzędów skarbowych na podstawie dotychczasowych przepisów, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, będą prowadzone nadal przez naczelników urzędów skarbowych.

2. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 42. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy urzędów skarbowych stają się pracownikami izb skarbowych.

2. Właściwi dyrektorzy izb skarbowych w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązani zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem pracowników będących naczelnikami urzędu skarbowych, o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26

czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁹⁾) stosuje się odpowiednio.

3. Naczelnicy urzędów skarbowych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pracownikami właściwych izb skarbowych a akty ich powołania pozostają w mocy.

4. Przepisy ust. 1 -3 stosuje się do pracowników urzędów skarbowych, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy przebywają na urlopie macierzyńskim lub wychowawczym albo na urlopie bezpłatnym.

Art. 43. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedstawi Sejmowi ocenę rozwiązań dotyczących zasad ustalania wysokości uposażenia funkcjonariusza celnego należnego w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 13, 17 i 20, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2015 r.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110, z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028 oraz z 2014 r. poz. 208.

